

DÁMA NA ČÁPOVI

Janě J.

Zavřená v koupelně chce bejt dáma,
dáma, co zpívá, že žije s čápem,
lechtat se pírky mezi prstama
a prskat kolem smích, což my chápem,

my, v zrcadle taky dámy,
my, tři sudičky na polici za pudřenkou,
my, co z lesku jejích očí stříháme origami
a na ně vážem nit, stříbrnou a tenkou,

a s tímhle pak pro ni lovíme čápa,
lovíme nad jezery jejího těla,
ve vlhkém koutku oka, kde řeže špona chlapa,
a ve vlhkém klínu, kde ho taky nechtěla,

chtěla bejt dámou, co žije s čápem,
a tak ho má a on pro ni klove díru do dveří,
někdo v té koupelně totiž zhas – a my tápem,
kam s čápem ta dáma zmizet hodlá,

váží už málo, jen jako jeho peří.